ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของนักเรียน ชั้นมัชยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านนาบอน สำนักงาน การประถมศึกษาอำ เภอเชียงคาน จังหวัดเลย

ชื่อผู้เชียน

นางอารุณ มังบู่แว่น

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:

รองศาสตราจารย์ ชัยนาถ นาคบุปผา ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ์ กรรมการ รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม์ จันทน์หอม กรรมการ

บทคิดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของอัตมโนทัศน์ของนักเรียนที่ เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับนักเรียนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนชุมชนบ้านนาบอน จำนวน 24 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 12 คน กลุ่มทดลองเข้าร่วม กิจกรรมกลุ่ม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที จำนวน 12 ครั้ง ติดต่อกัน ส่วนกลุ่มควบคุม เรียนกิจกรรมแนะแนวตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามอัตมโนทัศน์ และ โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การทดสอบ แมนวิทนีย์ยู (The Mann-Whitney U Test)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

- 1. กลุ่มทดลอง มีคะแนนพัฒนาการของอัตม ในทัศน์ เพิ่มชื้นสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนพัฒนาการของอัตมโนทัศน์ด้านพฤติกรรม แตกด่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- 3. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนพัฒนาการของอัตมโนทัศน์ด้านสติปัญญาและ สถานภาพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- 4. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนพัฒนาการของอัตมโนทัศน์ด้านร่างกาย และคุณลักษณะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- 5. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีละแนนพัฒนาการของอัตมโนทัศน์ด้านความวิตกกังวล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- 6. กลุ่มทดลอง มีคะแนนพัฒนาการของอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นคนน่านิยมเพิ่มขึ้น สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 7. กลุ่มทดลองมีคะแนนพัฒนาการของอัตม โนทัศน์ด้านความสุขความพอใจเพิ่มขึ้น สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

Thesis Title

Effects of Group Activities on Self-Concept

Development of Mathayom Suksa 2 Students at Ban Na

Bon Community School, Chiang Khan District Primary

Education Office, Loei Province

Author

Mrs. Aroon Mungbuwan

M.Ed.

Educational Psychology and Guidance

Examining Committee

Assoc.Prof. Chainart

Nakbubpha

Chairman

Assoc. Prof. Dr. Somsuk Phuwiphadawat

Member

Assoc.Prof. Dr.Suthan Junhom

Member

Abstract

This research aimed at comparing the self-concept development of students who participated and did not participate in group activities. The sample comprised 24 Mathayom Suksa 2 students from Ban Na Bon Community school. They were equally divided into two groups - one as experiment group and the other as control group. The experiment group participated in group activities two times a week. Each time took 50 minutes twelve group activities were run consecutively. The control The data were collected group did not involve in such activities. by means of self-concept questionnaires and group activity program. The Mann-Whitney U test was used to analyze the data. The findings were as follow.

1. The experiment group's self-concept scores were higher than those of the control group with statistical significance at .05.

- 2. Both groups were different on self-concept behaviors scores without statistical significance.
- 3. Both groups were different on self-concept intellectual and status scores without statistical significance.
- 4. Both groups were different on self-concept appearance and attribute scores without statistical significance.
- 5. Both groups were different on self-concept anxiety scores without statistical significance.
- 6. The experiment group's scores on self-concept popularity were higher than those of the control group at .05 level of significance.
- 7. The experiment group's self-concept happiness and satisfaction scores were higher than those of the control group at .001 level of significance.